

KJV 2011-2012 (GROEP 3)

***Rosie en Moussa* / Michael De Cock en Judith Vanistendael (ill.)
(door Miche Bekaert)**

Auteursinfo (zie ook www.villakakelbont.be)

Michael De Cock (°1972) schrijft, vertaalt, bewerkt, regisseert, acteert en is sinds augustus 2006 directeur van het Mechelse theaterhuis 't ARSENAAL. Hij studeerde eerst Romaanse talen en letterkunde, daarna volgde hij een acteursopleiding aan het conservatorium van Brussel.

Als acteur speelde hij verschillende rollen op televisie o.a. voor *Thuis* en *Flikken*. Hij acteerde ook bij diverse gezelschappen zoals het Publiektheater en HETPALEIS.

Michael De Cock is een veelzijdig auteur. Hij bewerkt verhalen, schrijft boeken voor kinderen en voor volwassene, hij schrijft theaterteksten die hij al dan niet zelf speelt en/of regisseert...

Zo vormden interviews met vluchtelingen en asielzoekers het basismateriaal voor zijn boek *Op een onzeker uur* (Manteau, 2004) en voor de voorstelling *Saw it on television/DID'T UNDERSTAND*, die hij in de laadbak van een vrachtwagen bracht. Interviews met bootvluchtelingen vormden de basis voor een artikelenreeks in *Knack* en voor de voorstelling *Febar*. Met Cécile Bertrand schreef hij *Floor, Oto en Titus* (Standaard, 2004). In 2005 volgde de kindertheatervoorstelling *Het Fluistertheater van Floor, Oto en Titus* door Droomedaris-Rex. Een stage op verschillende palliatieve afdelingen leidde eerst tot een reportage in *Knack*, evolueerde daarna tot de theatertekst *Namaals* en resulteerde ook in het boek *Hoe mensen sterven* (Manteau/Meulenhoff, oktober 2006). Op brusselnieuws.be verscheen in het voorjaar van 2009 om de twee weken een nieuwe aflevering van *Rosie*, een vervolgverhaal van een klein meisje in een grote stad, dat resulteerde in het boek *Rosie en Moussa*. Het tweede deel heet *Rosie en Moussa: de brief van papa*. In januari 2009 ging *Saluut!* (Droomedaris-Rex) in première, een familievoorstelling met een tekst van Michael De Cock over een oma die almaar kleiner wordt dat in 2010 gepubliceerd werd als *Hoe oma almaar kleiner werd*.

In 2008 werden Michael De Cock en illustratrice Gerda Dendooven met *De lange weg naar huis* (het verhaal van Odysseus) genomineerd voor de Boekenleeuw en Boekenpauw. Een Boekenwelp kreeg hij voor *Rosie en Moussa*.

Bron: <http://www.schrijverspodium.be/auteurs/p/detail/michael-de-cock>

Judith Vanistendael (Leuven, 1974) is een Brusselse striptekenaress en illustrator.

Na het secundair onderwijs studeerde ze één jaar aan de Hochschule der Künste in Berlijn. Daarna behaalde ze een licentie in de kunstwetenschappen aan de UGent. Verder volgde ze nog een postgraduaatopleiding in Sevilla. Ondertussen tekende ze de illustraties voor *Vlaamse Sprookjes* van Geert van Istendael (Atlas, 1995).

Terug in België werkte ze op verschillende plaatsen, maar besliste uiteindelijk zich toe te leggen op het tekenen. Ze schreef zich in 2000 in voor de opleiding Beeldverhaal aan de hogeschool Sint-Lukas te Brussel.

Ze illustreerde onder andere voor uitgeverij Atlas, uitgeverij Querido en uitgeverij Malmberg en uitgeverij Lannoo. Ze publiceerde ook enkele kortverhalen in striptijdschriften. In 2007 verscheen haar eerste stripalbum, *De maagd en de neger* (De Bezige Bij). Dit werd het eerste deel van een tweeluik

Bron: http://nl.wikipedia.org/wiki/Judith_Vanistendael

Kort samengevat

Rosie en haar moeder gaan wonen in een groot flatgebouw aan de andere kant van de stad. In de kamer precies boven die van Rosie woont Moussa, een jongen die even oud is. Rosie en Moussa gaan op een dag stiekem naar het dak van het flatgebouw. Maar dan worden ze opgesloten...

Stijl

In een vlotte stijl wordt een leuk verhaal verteld. De tekeningen voegen iets extra toe aan het verhaal en er zit heel wat humor in. Het verhaal kabbelt rustig verder, ook als het eventjes spannend wordt. Er komen heel wat thema's aan bod waar niet veel aandacht aan besteed wordt omdat het vanuit de beleving van de jonge kinderen geschreven is: de donkere huidskleur van Moussa vormt geen probleem voor Rosie omdat ze blij is dat ze een goede vriend heeft, de volwassenen zijn ofwel zeer aardig, ofwel heel slecht...

Verwerkingsmogelijkheden

Lesmap

Van het verhaal over Rosie en Moussa is ook een poëtische kindervoorstelling gemaakt, waar een lesmap bij hoort. Die vind je op www.huubcolla.be/documents/RosieEnMoussa_Lesmap.pdf. In de lesmap staan allerhande vragen en opdrachten in verband met de verschillende thema's in het verhaal: verhuizen, wonen in de stad of op het platteland, vriendschap, papa is afwezig, de huidskleur van Moussa, bang zijn, de andere personages.

Recensies

Hieronder vind je 3 recensies over het boek. Daarin komen heel wat aspecten van het boek naar voren. Gaan de juryleden akkoord met wat de recensenten zeggen? Hadden ze dezelfde zaken opgemerkt?

“Dit bijzondere boek laat ons het verhaal lezen over Rosie en Moussa. Moussa woont al een tijdje met zijn vader en broers in het grote flatgebouw. Rosie en haar mama zijn er net komen wonen. Moussa’s mama en Rosies papa komen niet in beeld. Waar die mama en papa zijn, komen we niet te weten.

De twee kinderen zijn opgegroeid in een andere cultuur, maar ook hier besteedt de schrijver weinig aandacht aan. Laat dit nu één van de beste kenmerken van het boek zijn. Rosie en Moussa leven in onze tijd, in onze maatschappij en worden geconfronteerd met zorgen die voor ons heel herkenbaar zijn. Maar de problemen staan niet centraal; de klemtoon in dit verhaal ligt op de vriendschap die ontstaat tussen Rosie en Moussa en de avonturen die ze samen beleven.

De andere personages zijn eerder typerende figuren zoals meneer Tak, de knorrige conciërge en mevrouw Hemelrijk, de aardige oude vrouw. Ook het verhaal op zich is vrij voorspelbaar. Maar de rake kinderlijke observaties en de gevoelige manier waarop het verteld wordt, maken er een hartverwarmend verhaal van. Vul dit aan met de zwierige en levendige zwart-witpentekeningen die hier en daar een verhaal op zich vertellen en je krijgt een aanrader van jewelste.”

Bron: www.pluizer.be/kinderboeken-jeugdboeken/rosie-en-moussa

“Het gebeurt zelden dat tekst en illustraties in een ‘leesboek’ echt samen het verhaal vertellen. Zodra kinderen prentenboeken ontgroeien, worden tekeningen steeds meer ‘plaatjes bij praatjes’, om uiteindelijk helemaal uit het boek te verdwijnen.

In het geestige *Rosie en Moussa* vertellen (strip)tekenares Judith Vanistendael en schrijver Michael de Cock afwisselend het verhaal. De een in expressieve, krasserige zwart-wit illustraties, de ander in trefzekere, sobere taal met een vleug humor.

Wanneer Rosie met haar moeder aankomt bij het nieuwe flatgebouw waar ze gaan wonen, denkt ze bedroefd: ‘Het duurt vast een eeuwigheid voor ik hier vrienden heb.’ Vanistendael verbeeldt Rosies verlaten gevoel in twee paginavullende (maar kale) tekeningen. Je ziet het meisje aan de hand van haar moeder lange trappen beklimmen en het appartement binnengaan, dat op een troosteloos bungelend peertje na helemaal leeg is.

Maar wie goed kijkt, ziet een nieuwsgierig hoofd door een van de deuren in het trappenhuis naar buiten kijken. Het hoofd van Moussa, zo blijkt: ‘“Jij bent nieuw”, zegt hij voor Rosie iets kan zeggen. “Helemaal niet”, zegt Rosie. “Ik ben Rosie.”’ Die grappige binnenkomer zet de toon voor de vriendschap die tussen de twee ontstaat. ““Let maar niet op mijn hond,” zegt Moussa. Rosie kijkt naar de oude kater die Moussa aan een halsband houdt (...) “Miauw,” zucht de hond.”’

Wat volgt lijkt te onbenullig om een heel boek aan te wijden: als Moussa Rosie stiekem meeneemt naar het dak van de flat, sluit de conciërge (die een pesthekel aan kinderen heeft) de deur achter hen af. Hoe komen de twee ooit weer beneden?

Een beetje magertjes is het ook wel, deze plot, maar De Cock weet er toch een zeer vermakelijk avontuur van te maken dat zelfs een paar keer ontroert. Bijvoorbeeld als de twee in de ijzige kou op het dak besluiten ‘omgekeerde wereld’ te spelen. ““Ik ben Rosie,” zegt

Moussa. “En ik ben Moussa,” zegt Rosie dan. “En ik ben helemaal niet bang,” zegt Moussa. “Hier helemaal boven op die duintop.” “Ik ook niet,” zegt Rosie vastberaden.’

In dit boek krijgen de personages nog niet veel diepgang, maar aanzetten daartoe zijn volop aanwezig. Wat er bijvoorbeeld met de vader van Rosie is gebeurd, blijft bij vage suggestie. Maar dat zal ongetwijfeld in de aangekondigde volgende delen duidelijk worden.

Commercieel gezien natuurlijk slim, zo’n serie, maar in literair opzicht had dat vervolg misschien beter meteen aan dit verhaal geplakt kunnen worden.”

Bron: www.basmaliepaard.nl/publicaties/trouw-recensie/rosie-en-moussa

“Het eerste deel van een serie over twee kinderen in een grote stad. De auteur kiest voor een multicultureel kader met gezellige en minder gezellige mensen, precies zoals de wereld van kinderen er kan uitzien. Van Michael De Cock weten we al dat hij literair erg sterk uit de hoek kan komen. Toch is dit verhaal geen grootschrijverij. Eerder een onderhoudend verhaal dat prettig leest en dat in tegenstelling tot veel van dat soort boeken toch inhoudelijk voldoende te bieden heeft.

De illustraties hadden wel wat krachtiger gemogen. Dat er soms te veel dicht op elkaar staan verzwakt trouwens hun effect.”

Bron: <http://www.verteleens.be/2011/03/09/gelezen-in-de-maand-februari>

Tot slot: www.kjv.be

Laat de juryleden online hun zeg doen bij het boek en/of lees er de commentaren van andere juryleden.

www.kjv.be → Welke boeken moet ik lezen → groep 3

Klik op de cover om commentaar te geven bij dit boek

Heb je foto’s of tekeningen gemaakt? Toon ze online!

www.kjv.be → Prikbord → groep 3